

af de børn, der er berettiget til tilbudet. Undervisningen har som formål, at eleverne vedligeholder og udvikler deres kendskab til modersmålet og til forholdene i forældrenes hjemland eller til deres eget oprindelsesland, hvis det drejer sig om elever, der er født uden for Danmark.

Modersmålsundervisning er ikke, som forslagsstillerne angiver i bemærkningerne, en hindring for, at børnene lærer det danske sprog. Vores viden på det her område tilsiger tværtimod, at et veludviklet modersmål giver barnet de bedste betingelser for at tilegne sig et nyt sprog. Det gælder jo sådan set også, når det drejer sig om sprogundervisning for børn med dansk som modersmål.

Modersmålsundervisningen har også stor betydning ud fra andre synspunkter. Når børn og unge nogle steder har særlige sociale vanskeligheder med konsekvenser, som også rammer deres omgivelser, så kan det undertiden hænge sammen med, at deres forhold til forældrene er præget af en endnu større afstandtagen eller rådvildhed end den gennemsnitlige generationskløft.

Her kan og bør modersmålsundervisningen bidrage til at bygge bro mellem sprog, normer og kultur i Danmark og mellem børnenes eller deres forældres oprindelsesland. Regeringen er meget optaget af den udfordring, der består i at skabe den nødvendige rummelighed i det samlede uddannelsessystem, ikke mindst i folkeskolen, sådan at alle børn, unge og voksne i Danmark får mulighed for at tilegne sig solide personlige og almene kvalifikationer, herunder selvfølgelig også de dansksproglige sociale og kulturelle kompetencer. Samtidig skal uddannelserne sikre, at enhver fuldt ud får lejlighed til at udnytte sit potentiale fra erhvervsrettede uddannelser og beskæftigelse.

For børn af flygtninge og børn af indvandrere er et evt. utilstrækkeligt kendskab til dansk en særlig barriere for integrationen i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet. Det ved man godt i folkeskolen, og derfor lægger man også et stort og generelt meget vellykket arbejde i at lære børnene dansk sprog og dansk kultur. Den del af undervisningen er også obligatorisk for eleverne. Det er undervisning i hjemlandets sprog og kultur derimod ikke.

Under forhandlingerne i 1998 om det tilsvarende beslutningsforslag stillede jeg i udsigt, at der forholdsvis snart ville blive udsendt en vejledning om det her emne, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at oplyse om, at vejlednin-

gen blev udleveret og udgivet i oktober 1998. Den hedder »Vejledning om organisering af folkeskolens undervisning af tosprogede elever«. Jeg vil gerne anbefale den. Den er faktisk oplysende.

Beslutningsforslaget om at afskaffe modersmålsundervisningen kan derimod ikke anbefales og heller ikke få regeringens støtte.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jo, jeg takker da for ministerens ord. Noget, der så kan undre, er jo, at en tidligere socialdemokratisk ordfører på det her område egentlig har været fremme med et ønske om, at denne her modersmålsundervisning i folkeskolen skulle afskaffes, og jeg kan forstå af tidligere forhandlinger, at den beslutning så blev blokeret af Det Radikale Venstre.

Mange kommuner har også udtalt sig her på det sidste om, at det her var et nødvendigt indgreb, fordi der også er tale om andengenerations-, tredjegenerations-, fjerdegenerationsindvandrere, hvor problemet opstår ude i de enkelte kommuner.

Danmarks Statistik har for nylig lavet en opgørelse, som siger, at 8,2 pct. af eleverne i folkeskolen er tosprogede. Man har så videreført statistikken og sagt, at i år 2010 vil det være 83.000, svarende til 14 pct. af eleverne i den danske folkeskole. Så jeg forstår ikke ministerens afvisning på det her område, men jeg vil så også erkende, at den kommer heller ikke bag på mig.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg erkender, at det kan være ganske vanskeligt at forstå, hvad det er for en rettighed, børnene gives. Det er såmænd så enkelt: Der skal en egentlig fremmedsprog forælder til, for børnene kan få ret til at deltage i modersmålsundervisningen. Det vil sige, at enten er begge forældrene fra udlandet, eller også er den ene forælder fra udlandet, og det sprog, forældrene taler, er et andet end dansk, og det sprog, forældrene taler i hjemmet og til barnet, er et andet end dansk.

Det vil sige, at man ikke kan forestille sig, at man i tredje og fjerde generation får modersmålsundervisning, da det jo af indlysende og definatoriske grunde er udelukket. Som sagt i mit indlæg er der faktisk en lang række gode